

Descobreixen un «oasi» de corall d'aigües fredes al canyó de Palamós

És un ecosistema marí molt vulnerable a l'activitat humana i és el primer que es troba tan al sud al Mediterrani

Descobreixen un «oasi» de corall d'aigües fredes al canyó de Palamós

MEDI AMBIENT Miquel Canals, cap del Grup de Recerca Consolidat de Geociències Marines de la Universitat de Barcelona, compara les colònies de corall de les profunditats del canyó de la Fonera amb els «oasis» ja que el seu entorn ha estat «llaurat» per la pesca d'arrossegament. Aquestes colònies han sobreviscut perquè es troben en àrees inaccessibles a les xarxes, si bé estan afectades pel palangre.

PALAMÓS | DDG

Un equip científic ha descobert al canyó submarí de la Fonera, conegut també com el canyó de Palamós, unes riques comunitats de coralls profunds, un ecosistema marí molt vulnerable a l'activitat humana. Així ho ha comunicat la Universitat de Barcelona, que ha donat a conèixer que la troballa es descriu en un article publicat a la revista científica PLOS ONE. L'article el signen els investigadors Galderic Lastras, Miquel Canals i Anna Sánchez Vidal, del Grup de Recerca Consolidat (GRC) de Geociències Marines (Facultat de Geologia de la UB), juntament amb Enric Ballesteros (Centre d'Estudis Avançats de Blanes, CEAB-CSIC) i Josep-Maria Gili (Institut de Ciències del Mar, ICM-CSIC).

Els coralls d'aigua freda, coneguts des de fa segles pels pescadors noruecs, han estat observats en diferents latituds arreu del món i són considerats com els «cosins» d'aigua freda dels esculls de corall de les regions tropicals. Aquest tipus de coralls formen colònies molt fràgils i ramificades, que potencien la biodiversitat marina donada la seva associació amb el cycle vital de molts organismes marins.

La Universitat explica que, a la península Ibèrica, les primeres comunitats de coralls d'aigua freda es van descobrir el 2010 al canyó d'Avilés, al mar Cantàbric. A la Mediterrània occidental, equips de la Universitat de Barcelona i el CSIC n'havien descobert colònies vives al canyó del cap de Creus, una troballa científica que representa un dels exemples més ben documentats d'aquest tipus d'ecosistema profund a tot el Mediterrani. Es calcula que les noves comunitats descobertes per l'equip investigador al canyó de la Fonera -que han estat localitzades entre 130 i 370 metres de profunditat- ocupen potencialment una extensió d'uns 400.000 metres quadrats. Les gravacions de vídeo que testimonien la descoberta es van obtenir mitjançant un vehicle submarí per control remot (ROV) no tripulat. En aquest particular hàbitat submarí, les espècies més abundants són els coralls *Madrepora oculata* (corall blanc) i *Dendrophyllia cornigera* (corall groc). «Aquests nous hàbitats estenen la província de coralls d'aigua freda a la Mediterrània nord-occidental més al sud del que fins ara es coneixia: anteriorment, se n'havien observat al canyó del cap de Creus i en altres canyons del golf del Lleó», explica el professor Galderic Lastras, primer autor de l'article i membre del GRC de Geociències Marines.

El canyó de la Fonera, aigües enfora de la costa catalana, presenta un relleu molt abrupte, amb profunditats molt grans gairebé a tocar de la línia de la costa -en alguns punts arriba fins als 2.550 metres de profunditat segons

consta en l'article publicat pels investigadors. El vessant nord del canyó, on es practica habitualment la pesca d'arrossegament, presenta un relleu suavitzat en comparació amb el vessant sud, molt més abrupte. Tal com assenyala el catedràtic Miquel Canals, cap del GRC de Geociències Marines de la UB, «la pesca d'arrossegament modifica el relleu submarí a gran escala, de manera que el paisatge passa d'un relleu en barrancs a un altre en forma de terrasses o bancals que segueixen les corbes de nivell o isòbates».

És a les parts més arrecerades del vessant nord on s'han trobat aquestes comunitats de coralls d'aigua freda, que mostren símptomes clars de l'impacte de l'activitat humana. «Les colònies de coralls de dimensions més grans es troben en àrees inaccessibles per a la pesca d'arrossegament, com ara parets pràcticament verticals i indrets molt abruptes, on també s'observa *Corallium rubrum* (corall vermell). Sovint, però, les colònies de coralls són trencades, trinxades, amb arts de pesca i plàstics enganxats, o parcialment tapades per sediment, en especial les més properes als caladors on es practica habitualment la pesca d'arrossegament», alerta Galderic Lastras.

Miquel Canals ha comparat les colònies de corall que han localitzat amb «oasis» on no arriben les xarxes, enmig d'espais «llaurats» per la pesca d'arrossegament. No obstant això, com ja apunta Lastras, han localitzat molts fils de palangre enganxats a les branques del corall o, en els pitjors casos, fils en branques trencades. «En aquest sentit -continua Galderic Lastras-, tot i que als caladors de ròssec, on el fons és dominantment fangós, no hi ha aquest tipus de comunitats, la remobilització del sediment per les arts de pesca pot afectar aquests hàbitats tan vulnerables que, al capdavall, són el viver de les espècies d'interès comercial». En aquest sentit, Canals insisteix en aquesta idea ja que aquests hàbitats formen part del cicle de vida de la gamba vermella, el producte estrella dels pescadors de Palamós. Una situació que hauria d'ajudar a aconseguir la seva conservació més enllà del valor de patrimoni natural que tenen.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/baix-emporda/2016/05/21/descobreixen-oasi-corall-daigues-fredes/784443.html?utm_source=rss